

Pääasian asianosaiset

Valittajat: FlibTravel International SA ja Léonard Travel International SA

Vastapuolet: AAL Renting SA, Haroune Tax SPRL, Saratax SCS, Ryad SCRI, Taxis Bachir & Cie SCS, Abdelhamid El Barjaji, Abdelouahab Ben Bachir, Sotax SCRI, Mostapha El Hammouchi, Boughaz SPRL, Sahbaz SPRL, Jamal El Jelali, Mohamed Chakir Ben Kadour, Taxis Chalkis SCRL, Mohammed Gheris, Les délices de Fes SPRL, Abderrahmane Belyazid, E.A.R. SCS, Sotrans SPRL, B.M.A. SCS, Taxis Amri et Cie SCS, Aramak SCS, Rachid El Amrani, Mourad Bakkour, Mohamed Agharbiou, Omar Amri, Jmili Zouhair, Mustapha Ben Abderrahman, Mohamed Zahyani, Miltotax SPRL, Lextra SA, Ismael El Amrani, Farid Benazzouz, Imad Zoufri, Abdel-Ilah Bokhamy, Ismail Al Bouhali, Bahri Messaoud & Cie SCS, Mostafa Bouzid, BKN Star SPRL, M.V.S. SPRL, A.B.M.B. SCS, Imatrans SPRL, Reda Bouyagnouden, Ayoub Tahri, Moulay Adil El Khatir, Redouan El Abboudi, Mohamed El Abboudi, Bilal El Abboudi, Sofian El Abboudi, Karim Bensbih, Hadel Bensbih, Mimoun Mallouk, Abdellah El Ghaffouli ja Said El Aazzoui

Tuomiolauselman

SEUT 96 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, ettei sitä sovelleta pääasiassa kyseessä olevien kaltaisiin taksiliikennöitsijöille määrättyihin rajoituksiin.

⁽¹⁾ EUVL C 260, 18.7.2016.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Supremo Tribunal Administrativo (Portugali) on esittänyt
28.11.2016 – Giovanna Judith Kerr v. Fazenda Pública**

(Asia C-615/16)

(2017/C 151/19)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Supremo Tribunal Administrativo

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Giovanna Judith Kerr

Vastapuoli: Fazenda Pública

Ennakkoratkaisukysymys

Onko 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ 135 artiklan 1 kohdan f alakohdassa ja 15 artiklan 2 kohdassa säädettyä vapautusta koskevaa järjestelmää tulkittava siten, että sen piiriin kuuluvat ainoastaan tehtyjen kiinteän omaisuuden käyttöoikeuksia koskevien kauppasopimusten osapuolet, vai voidaanko sitä tulkita myös niin, että se käsittää vastaavasti myös valittajan harjoittaman toiminnan, joka koostuu asiakkaiden hankkimisesta ja palveluiden myynninedistämisestä sen takaamiseksi, että palveluita myyvä yritys saa toteutettua kyseisen kaupan, noudattaen etukäteen vahvistettuja ohjeita sekä alennuksia ja mainoslahjoja koskevia rajoituksia?

⁽¹⁾ Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL 2006. L 347, s. 1).

**Valitus, jonka Birkenstock Sales GmbH on tehnyt 19.1.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (viides
jaosto) asiassa T-579/14, Birkenstock Sales v. EUIPO, 9.11.2016 antamasta tuomiosta**

(Asia C-26/17 P)

(2017/C 151/20)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Birkenstock Sales GmbH (edustajat: C. Menebröcker, Rechtsanwalt ja V. Töbelmann, Rechtsanwältin)

Muu osapuoli: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että

- unionin yleisen tuomioistuimen 9.11.2016 antama tuomio (asia T-579/14) kumotaan siltä osin kuin sillä hylättiin valittajan kanne
- ensimmäisessä oikeusasteessa unionin yleisessä tuomioistuimessa esitetyt, niitä tavaroita koskevat vaatimukset, joiden osalta valittajan kanne hylättiin, hyväksytään
- EUIPO veloitetaan korvaamaan unionin tuomioistuimen, unionin yleisen tuomioistuimen ja valituslautakunnan menettelyssä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- 1) Valittaja vaatii, että unionin yleisen tuomioistuimen 9.11.2016 asiassa T-579/14 antama tuomio, joka koskee kansainvälistä tavaramerkkiä nro 1132742, kumotaan siltä osin kuin sillä hylättiin valittajan kanne, ja että ensimmäisessä oikeusasteessa unionin yleisessä tuomioistuimessa esitetyt, niitä tavaroita koskevat vaatimukset, joiden osalta valittajan kanne hylättiin, hyväksytään.
- 2) Valittaja väittää aluksi, että Euroopan unionin tavaramerkistä annetun asetuksen ⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu sen vuoksi, että unionin yleinen tuomioistuin sovelsi virheellisesti kolmiulotteista tavaramerkkiä koskevia periaatteita menettelyn kohteena olevaan kansainväliseen tavaramerkkiin. Valittaja väittää myös, ettei unionin yleinen tuomioistuin, kun se arvioi kansainvälistä tavaramerkkiä kolmiulotteista tavaramerkkiä koskevien periaatteiden mukaan, määrittänyt kyseessä olevia tavaroita koskevaa "alan yleistä käytäntöä ja tapaa", ja että se sovelsi kansainvälisen tavaramerkin kokonaisvaikutelman arvioinnissa tiukempia perusteita kuin Euroopan unionin tavaramerkistä annetun asetuksen 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetty perusteet.
- 3) Lisäksi valittaja väittää, että ensimmäisessä oikeusasteessa annettu tuomio on ristiriitainen siltä osin kuin siinä todetaan, että merkin erottamiskyky on todettava merkin itsensä perusteella, mutta otetaan huomioon käyttökysymykset ja viitataan sen kysymyksen osalta, voidaanko merkkiä käyttää samanaikaisesti kaksi- ja kolmiulotteisesti, aiempaan unionin yleisen tuomioistuimen tuomioon.
- 4) Valittaja väittää vielä, että tosiseikat on otettu huomioon vääristyneellä tavalla siltä osin kuin tuomiossa todetaan, ettei EUIPO ole velvollinen esittämään näyttöä näkemystään, jonka mukaan kansainvälinen tavaramerkki ei poikkea huomattavasti alalla yleisesti käytetyistä muodoista, sillä valituslautakunta nojautui kyseisten tavaroiden kaupan yleisestä käytännön kokemuksesta seuraaviin seikkoihin, jotka jokaisen on mahdollista tuntea.

⁽¹⁾ Euroopan unionin tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL 2009, L 78, s. 1).

Valitus, jonka Apcoa Parking Holdings GmbH on tehnyt 23.1.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-268/15 ja T-272/15, Apcoa Parking Holdings v. EUIPO, 8.11.2016 antamasta määräyksestä

(Asia C-32/17 P)

(2017/C 151/21)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Apcoa Parking Holdings GmbH (edustaja: asianajaja A. Lohmann)

Muu osapuoli: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)